

§ 7.

De i Lov af 19de Februar 1861 om nogle Bestemmelser vedrørende Kirkesyn, Præstegaardssyn m. v. indeholdte Forordninger angaaende Kirkesyn komme i det hele til Anvendelse i Henseende til de til Kirkesynet ved nærværende Lov henlagte Forretninger saa vel som paa det i Lovens § 1 omhandlede Oversyn.

§ 8.

De i nærværende Lovs §§ 2 og 3 omhandlede Bestemmelser skulle ogsaa finde Anvendelse, hvor en Varmeindretning til en Kirke allerede er anstaaet ved Lovens Straftroeden, men Kirken savner Midler enten til Forretning og Afdragning af et til Varmeindretningens Anskaffelse optaget Laan eller til Brændselets Anskaffelse og de øvrige til Opvarmningens Sværtsættelse fornødne Foranstaltninger.

§ 9.

Bestemmelserne i §§ 4, 5, 6 og 8 i Lov af 7de Juni 1873, indeholdende et Tillæg til Lov om nogle Bestemmelser vedrørende Kirkesyn, Præstegaardssyn m. v. af 19de Februar 1861, ophæves, og de i samme Lovs §§ 9 og 10 indeholdte Regler finde fremtidig ikke Anvendelse paa Spørgsmaal vedrørende Kirkers Opvarmning.

§ 10.

Denne Lov gælder ikke for Kjøbenhavn og Færøerne, ikke heller for Hospitals- og Fængselskirker.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

De nugældende Regler om Kirkers Opvarmning indeholdes i Loven af 7. Juni 1873, indeholdende et Tillæg til Kirkesynsloven, §§ 4—6, jfr. §§ 8—10. Disse Regler have imidlertid ikke vist sig tilstrækkelige, navnlig forsaavidt de deri indeholdte Regler om Tilvebringelsen af Midlerne til Brændselets Anskaffelse m. v. angaar, og tillige idet de ikke aabne nogen Udgang til at give Paalæg om Varmeapparaters Indlægning i saadanne Kirker, særlig større Købstadskirker, der ikke lade sig opvarme ved sædvanlige Rattelovne, og som ere for uformuende til at kunne anskaffe større Varmeapparater. Det er da især disse Mangler ved den hidtil gældende Lovgivning, som tilsigtes afhjulpne ved nærværende Lovforslag; men naar man ikke har indskrænket sig til at foreslaa en hertil sigtende Bestemmelse som et Tillæg til de gældende Regler, men har foretrukket at udarbejde et fuldstændigt Lovforslag om Kirkers Opvarmning, skyldes dette dels praktiske Grunde, dels den Omstændighed, at man har ønsket paa enkelte Punkter at ændre eller komplettere de hidtil gældende Regler. Skulle disse Punkter ere, vil fremgaa af nedenstaaende Bemærkninger til Lovforslagets enkelte Bestemmelser.

ad § 1.

Bestemmelserne i denne Paragraf svare i alt væsentligt til Reglerne i Lov 7. Juni 1873

§ 4, jfr. § 8, 1. Punktum. Det har dog forekommet Ministeriet at være ubilligt, at Tiendeereren, saaledes som det nu er Tilfældet, skal kunne nødes til at anbringe en Varmeindretning, uden at der gives Sikkerhed for, at denne vil blive benyttet i længere Tid end eet Aar, og man har derfor foreslaaet den Tid, for hvilken de fornødne Midler til Opvarmningens Sværtsættelse m. v. skal være sikret, forlænget til 5 Aar, en Bestemmelse, der ikke synes at kunne være nogen Betænkelighed ved, saa meget mindre som Lovforslaget i sin § 3 tilsigter at give Kommunerne en almindelig Gjæmsel til at foretage en Vægtning af de hertil medgaaende Udgifter.

Det sidste Stykke af Paragraffen indeholder en ny Bestemmelse i Menighedsmedlemmernes Interesse. Efter de nugældende Regler er Synets Støn over, hvorvidt det anser Betingelserne for at kunne fordre Rattelovnes Anbringelse for at være til Stede, endeligt og kan af Flertallet af Sognemenigheden hverken indantes for Ministeriet eller for et Oversyn, medens det naar Kirkeereren aabent at faa den Kendelse af Synet, hvorved Paalæget gives ham, prøvet ad de sædvanlige Veje. Det synes derfor billigt at indrømme Flertallet Udgang til at begære Oversyn foretaget til Afgørelse af, om Betingelserne for Rattelovnes Anbringelse ere til Stede, hvor det er nægtet af Synet.